

tralies van het buitenvenster gekomen was, om eens te vragen »hoe 't met moeder is.” Hier moet je wezen! in het Hof van Spanjen! en in de Treurkamer! zoo schreeuwt zij en menig »ontugtig liedjen” wordt er door haar aangeheven. In de buurt, maar zóó dat zij elkaar niet zien kunnen, zit ook Keet Swenke gevangen. Zij kunnen echter elkaar wèl toeroepen, als zij wat hard schreeuwen en 't klinkt door de gewelven: Keet, illumineer je ook niet? »Wel ja,” schreeuwt Keet terug, »waarom niet?” En nu klinkt het uit verschillende keelen: Hier moet je wezen! Oranje boven! Zoo wordt het van lieverlede een waar Bacchanaal. Twee keteltjes punch zijn spoedig geledigd en daarmee is de gespaarde voorraad brandewijn uitgeput, maar... Kaat heeft nog rooden wijn. Zaterdagmiddags zijn haar, door de schoonmaakster Aaltje, zonder voorkennis van Ant, de beëdigde meid, een flesch wijn en muizenkeutelen (suikermuisjes) gebracht, met de bijvoeging: »hetzelve te gebruiken op de gezondheid van den Prins.” Die zal zij nu maar ter eere der Prinses uitschenken, en twee keteltjes warmen rooden wijn volgen de twee dito punch. Wel had Kaat er nog graag een flesch wijn bij gehad, maar daar de meid de opmerking maakte dat het te laat en er nu geen wijn meer te krijgen was, behielpen zij zich met die ééne. Zoo sterk werd er gedronken, dat de beëdigde meid, die op een stoel had plaats genomen, terwijl Eva op een omgekeerden emmer zat, niet in staat was op te staan, en om twaalf uur met moeite, waggelend, naar boven strompelde. Was Kaat kort te voren, tegen half negen, erg hartelijk tegen den schildwacht, dien zij buiten zag loopen en had ze hem toegeroepen: »Jongen, ik wou dat je een glaasje pons had, ik zou het je wel brengen, maar de Cipier wil de deur niet opendoen, maar jonge drinkt morgen een kan bier hierover bij Griet, ik zal het voor u betalen,” ook